

Letniční „obnovení energie“, žití s „božským zdrojem“, „propojení s božským absolutnem“, proroctví o spáse Evropy... - versus poctivým vývojem podložené prožitky

Karel Funk

K minulému článku o dvojím způsobu myšlení mi přišel dotaz, jak konkrétněji se ono povrchní, následné myšlení projevuje v duchovních či okultních kruzích. Dejme si jeden příklad za všechny. Poznáme, že takové myšlení je často podbarveno syndromem mesianismu - „já pomáhám, jsem ušlechtilý(á)“ - i kdyby si to aktér nepřiznal. Bylo na toto téma na tomto blogu napsáno již mnohé. A vím: Zase jsem pro někoho ten ignorant a lump nedůvěřivý. Jenže se sebou nic neudělám, když jsem k tomu takto celoživotně došel - asi jako když si ve fyzice ověříme platnost Archimedova zákona.

Tedy ten příklad. Poslala mi jedna rychlokvašná kartářka-astroložka-poradkyně (v domnění, že jsme na stejné lodi) jakési své pochybné instrukce a inspirace k prožití Letnic. Musel jsem to odmítnout. Neví o nich vůbec nic, jen na ně opovážlivě nabaluje převážně módní co nejvyšší výrazivo. Psala tam mj., že si o Letnicích máme „obnovit energii“ (Na to mi stačí vitamíny či procházka lesem či pobytí s někým v lásce, v době svátků se obnovuje něco zcela jiného), že můžeme „žít v radosti s božským zdrojem“ (Kam se to dere? Ví ze zkušenosti, co to je božský zdroj? Já ne.), že můžeme „uzdravit, co je třeba“ (To je úžasné, proč tedy ještě není vše uzdraveno?), „k propojení s božským absolutnem je čas 10 hod. dopoledne, 8. června“ (Je to samo o sobě troufalost, takové propojení může nastat jen u nejvyspělejších zasvěcenců, kteří se dají v lidstvu spočítat na prstech - ti k těmto nadčasovým prožitkům ovšem nepotřebují časová doporučení); dále jakési „proroctví“ z r. 2013, kde mluví sám Pán, kterak hodlá rázem zreformovat Evropu k obrazu svému (Proč jen Evropu? A jak to, že bez zákona karmy, bez přirozeného vývoje? - Už to vidím: komunisti prozřou a stanou se plamennými vyznavači Boha, násilníci vyhledají své oběti a omluví se, Romové se přetrhnou, aby nám vzali práci z ruky, zloději vrátí kajícně lup i s úroky...)

To tedy Pán znásilní naši vůli a bude nás reformovat? Deus ex machina fungoval naposledy v řeckých dramatech. Vždyť často ani nevíme, kam máme spět. A to vše bez karmického poučení a zrání a zkušeností? Pokud nás takto ad hoc „předělá“, pak nás bude muset vést už trvale úplně ve všem, bez našeho rozhodování. Pak to ale bude vymknutí z řádu, daného lidstvu kdysi, kdy nám byly dány dvě věci: svobodná vůle a zákon karmy. Bez námi zaslouženého prožití čehokoliv by prožitek či vlastnost nebyly ničím podložené, ba ani bychom jejich kvalitu nerozpoznali. Říká se o Ramakršnovi, že se nechal umluvit jakýmsi sedlákem, aby ho uvedl na chvíli do nirvány. Dlouho odmítal,

pak ale vyhověl. Po návratu do běžného vědomí mu sedlák vynadal, proč ho v tom nechal tak dlouho, když ještě musí podojit krávy. Hodnotu oné vyšší úrovně vůbec nerozpoznal, nevšiml si. Tak by to bylo i s námi. Příklad odjinud: Když se po prodělání kámaloky máme možnost dostat do světa bohů, do devachanu, kde můžeme projít úrovněmi všech devíti božích hierarchií, které by nám daly vysoké inspirace pro další inkarnaci, většina duší se s odporem odvrátí a nevstoupí, protože nebyla svým vývojem, touhou po Pravdě atd. připravena.

Opět na takovýchto přeposílaných výplodech vidíme, kam dospívá fanatické nadšení pro jakési dobro či duchovno, bez tiché pokory, bez soudnosti, logiky, jasného vhledu do věcí. Když mne s tím ta paní sama oslovila, nešlo odpovědět jinak, než dost tvrdě: „...pro mne toto skutečně není: drze sebevědomé výrazivo jako "spojení s božským zdrojem", "propojení s božským absolutnem" je nezodpovědné hraní si s něčím, k čemu se lze jen ojedinele přiblížit po dlouhé, úplně jiné přípravě, než kterou prezentujete. Propagujete cosi, k čemu jste dosud nenakročila, a tím to potřísnujete pýchou a bludy. Letnice nejsou k "obnovování energie", ale niterného svatodušního Světla Poznání, a to je opravdu veliký rozdíl. Kdybyste si o nich učinila aspoň nepatrnou, tichou, pokornou představu, své troufalé rady byste zahodila. Z duchovní atmosféry, planoucí o Letnicích, můžeme snad po delším výcviku zavnímat malý záblesk, ten ovšem ani v nejmenším nesouvisí s Vaší lacinou propagací. Těmito samorostlými výplody jen dezorientujete lidi a profanujete skutečné posvátno. Je to cesta zpět, tedy imitace, atrapa, fasáda duchovna, byť se stejnými výrazy. Tedy cesta OPAČNÝM směrem, než k Bohu. Rovněž jakési Vámi citované "proroctví" z Jeruzaléma patří mezi ty tisíce fiktivních "zpráv z duchovna" či rovnou od "Pánaboha", přijímaných čísi upatlanou, neprojasněnou, fanatickou psychikou bez schopnosti sebekontroly. Je to nekontrolované projekování fanaticky přijatých ideálů, neprojasněných bdělou adžnou, plynoucích jen z rozkochané anaháty...“ Tímto to zůstane, i kdyby to hltaly miliony.

K podrobnějšímu vysvětlení použiju přepracovaný starší článek. Pojednává o rozeznávání výplodů těch, kdo se buď z půdy fanatismu nebo materialismu rekvatifikovali tu na příjemce vnitřních hlasů či vzkazů z duchovna, tu na veledůležité alarmisty před katastrofami apod. (Mimochodem, je až zarážející, jak vysoké procento různých psychotroniků, záhadologů, poradců, etikoterapeutů, guruů apod. se rekrutovalo po Listopadu z bývalých komunistů. Patrně to má svůj původ v tom, že po zhroucení návodů na spásu lidstva v podobě marx-leninismu si ideovou nadřazenost nahradili něčím dalším, aniž by i zde šli k podstatě věci. Prostě - opět potřebují vědět něco lépe, ale bez pokory a bez zralého základu.)

Dal jsem článku několik názvů:

První pomoc při sděleních z duchovna

Sedmá flotila za úplňku

Vidiny a slyšiny z dáliny

Vzhůru do vesmíru?

Ufoni a jejich diktafoni

Tak vidíte. Jsem pořád ještě tady, ač jsem měl být už dávno na Plejádách či kde. Jak to? Už v roce 1972 se ke mně dostal text jakéhosi sdělení mimozemšťanů, že když jsme Zemi takhle zplundrovali, tak nás, to je ty lepší (přeci jsme všichni ti lepší, že?) odvezou kamsi do kosmu. Zemi nechají zničit. To vše prý pod řízením "Nejvyššího Ředitele kosmu, Pána našeho Ježíše Krista". Pomyslel jsem si - vida, Kristus má i vozový park a četu záchranářů. Honily se mi myšlenky - Kde asi bude nástupiště? Co mi dovolí vzít si sebou? Budou v kosmickém autobuse polstrované sedačky? A čisté záchodky? Asi jo, přeci poletíme jen my lepší. Ale co ti špatní? To je tu Kristus jen tak nechá zhynout? Proč se tedy obětoval před dvěma tisíciletími pro všechny? Kde je ta jeho láska a milosrdenství? A vůbec - kdo rozezná ty lepší a ty horší? To není jako přebírat jablka na lísce. Nebo mají jakousi kosmickou kádrovku? To ta naše zemská mě nepustila ani do Rakouska a vida, teď si pojedou až do kosmu. A jestlipak v novém domově porostou houby? A budu tam mít zahrádku? A modré nebe? A jak dlouhý bude den a rok? A co nedořešené vztahy s druhými, kteří tu zůstanou? A co až zdevastujeme i tu další planetu? Tehdy jsem studoval - mám se vůbec ještě učit? Nemám rozdat majetek? To jsem ještě nevěděl, že na Plejádách je teplíčko několik tisíc stupňů, povrch je tam jen plynný a není tam kyslík. Honem jsem to přes noc opsal, pro jistotu jedenáctkrát, a utíkal s tím za přáteli i za svým tehdejším guru, doktorem Tomášem, aby něco nezmeškal. Ten se na moment začel, odložil to, dal hlavu na stranu a protáhl se shovívavým úsměvem: Ale Kááárlíčkůů. Říkal jsem si: Co je tohle za jogína, když nerozpozná dramatickosti situace.

Tehdy jsem tomu naletěl. V 90. letech, kdy mne agitovala jakási paní ze Sedlčan, že nesmím promeškat odlet, jsem ji svou nedůvěrou nejprve rozlítostnil, poté popudil. Kosmické flotily pod velením Aštara (foto bylo dokonce přiloženo - vypadal jako hollywoodský svůdce a superman) už sem prý letí.

Asi na mne zapomněli, jsem pořád ještě tady. Musím tu snášet postupně různé husáky či zemany, smog, potíže v práci, tříbit se ve vztazích s druhými... a učit se v tom všem milovat Boha a radovat se se souznějícími lidmi. Asi tu máme být. Jsme tu asi,

abychom se potýkali s okolnostmi, do kterých jsme byli podle předcházejících zásluh postaveni, ba si je před zrozením sami zvolili, a ne abychom věřili všem sdělením.

Jiný příběh. Na psychiatrii "U Honzíčka" za Pískem skončila mladá žena, jež se octla na pokraji svých životních možností a sil. Měla různá "vnuknutí" od "panenkymarie", která ji uvedla zcela mimo zdravý pozemský život. Jednou přestala jíst, protože prý měla příkaz zhubnout o deset kilo, jindy přišly jiné nesmyslné příkazy.

Různými falešnými "sděleními" údajného Krista, Marie, někdy přímo Boha, ale třeba i patera Pia, tibetských mnichů, Plejád'anů aj. se to dnes jen hemží. Odkud to pochází? Mohou se zde projevat různé nezbedné inteligence, popletení zemřelí, sdělující to, v co sami věřili za života, astrální sféry, které deformují vidění podle podvědomí či přání příjemce, ale i rozjitřená psychika příjemců, deformující logiku apod. Samozřejmě že to většina příjemců netuší a nerozpozná. Byla by pro ně pohroma připustit, že to, co pouštějí do světa, je jen brak s duchovním výrazivem.

BŮH NIKDY NEMLUVÍ V PRVNÍ OSOBĚ. Inspirace mohou přijít prostřednictvím buněk resp. orgánů Jeho Těla, tedy příslušných hierarchických bytostí. Takové inspirace však nejsou zachytitelné slovy pro šíření mezi lidstvem. Každý si sám musí postupně svým přirozeným vývojem hledat v četbě vyšší a vyšší zdroje poznání. Probleskování Božích vlivů můžeme nalézat v různých zdrojích – od Platóna, Goetha či Beethovena až po Steinera. I tito zasvěcení museli k vyššímu poznání dospět přirozeným vývojem, a ani oni nedávají "vzkazy od Pána Boha".

Co s tím? Pokusme se nalézt určitá kritéria, která pomáhají v rozpoznávání úrovně a kvality zdroje a příjemce. Jsou tu potřebné jak určité znalosti duchovních zákonitostí, tak obyčejná logika, třibená v zemských věcech. Ale i trochu morálního faktoru.

- Spolehlivé informace jsou nahlíženy při plném vědomí a příjemce sám nahlíží jejich oprávněnost a logiku. Přicházejí proto k člověku vnitřně tvůrčímu a samostatnému, který umí mít trpělivost i vlastní duchovní inteligenci a kreativitu.

- Informace je nutné porovnávat s duchovními zákonitostmi, jak je známe hlavně z duchovní vědy. Spolehlivý příjemce je schopen to udělat sám, zároveň je ale ochoten to nechat přezkoumat zkušenějším.

- Právě informace nenahrazují vlastní hledání a snahu, jen doplňují, upozorňují, ujasňují, povzbuzují, potvrzují člověku cosi, v čem již nabyl určitého samostatného vnímání, morální čistoty, globálního nadhledu apod. Nelze si jen naivně myslet, že budeme pořád jen postrkování vyššími silami či sděleními bez vlastního úsilí. Božským silám je nutné vyjít pevně vstříc samostatným studiem, meditací, modlitbou, sebeočistou. Studium nelze utopit v pokusech o vidění, slyšení či jiné okultní síly.

- Vzhledem k vysoké individualizaci a rozdílnosti jednotlivců v současném lidstvu nejsou poskytována sdělení (varování apod.) lidstvu jako celku, nejvýše skupinám, nejčastěji jednotlivcům.

- O pravosti a kvalitě informací napoví i to, jakým způsobem je příjemce prezentuje - například přílišná halasnost, překotnost, horečnatost, přeposílání řadě příjemců, či dokonce mesianistický syndrom je spolehlivou známkou klamu.

- Skutečná duchovní bytost nevystupuje nikdy autoritativně ani exaltovaně, vybízí k samostatné aktivitě a samostatnému rozhodování, nezasahuje do svobodné vůle, spoluvytváří s příjemcem určité hodnoty, o které již dříve pokorně usiloval. Vězme, že skutečné duchovní světy nedávají plody, ale semena.

- I když upozorňuje na chyby, nesráží člověka, pouze dává najevo lítost. Dává i posilu a povzbuzení k vlastnímu úsilí člověka.

- Nepředpovídá budoucnost jako neměnnou, ale většinou jen podmíněně (například - nepodaří-li se... pak nastane...).

- Neapeluje jen na city, ale připouští k věci i logiku, vůli, soudnost.

- Nespolehlivá sdělení určují lidem často meze samostatnosti či jimi manipulují. Na otázky, které vybočují z vymezené oblasti, odpovídá příjemce buď mlhavým poukazem na autoritu Zdroje, nebo podrážděně a podezíravě. Námitky označuje ihned za "temné síly" či "spiknutí", v lepším případě zaujme pózu povýšené útrpnosti nad "pobloudilcem". Bývají jen předprogramováni na určité pojmy a vzorce a na nové otázky či témata nejsou schopni vést dialog. Někteří kontaktéři s "duchovnem", s "ufony" apod. vydávají svědectví spíše o své mentální, etické, ba všeobecné osobnostní retardaci.

- Různé patenty na "spásu" se vyznačují zúženými řešeními, neintegrovatelnými do běžné praxe. Je zde typická nechuť k prověřování světa, ze kterého zdroj pochází i světa příjemcova, neboť tuší, že pak by tyto hlasy, obrazy, automatické přenosy myšlenek odkudsi, automatické psaní a jiné mlhavé přeludy vzaly za své. Pak by se jejich mesianistický patent zborčil a tím by se ocitli zase v obyčejném životě, odkud bylo tak lákavě slepě uniknout do "vyvolenosti". Ztratili by svá falešná privilegia a své domnělé vedení.

- Neumí-li člověk sám dokonale mlčet v nejhlubším a nejposvátnějším Tichu, jsou jeho vidění a slyšení pouze luciferskou šalbou, což je drtivá většina případů. Nic na tom nemění ani vznešenost, lesk, okázalost, duchovní výrazivo, deklarovaná účast na osudu člověka... Nezapomeňme, že Lucifer je schopen brát na sebe i ty nejvznešenější převleky duchovních bytostí a následovat člověka i do vysokých úrovní. Nezpracované nižší já, zapletené do iluzí, pak bezděčně považuje své vlastní představy a iluze za "hlasy boží" apod. Bludné hlasy z astrálu jsou pak při nezkušenosti a neschopnosti rozeznat jejich původ zaměňovány buď za intuitivní sdělení vnitřního slova nebo za hlas vyšší bytosti.

- Zkoumejme též, jak dlouho a jak poctivě se příjemce snaží zkvalitňovat svůj charakter, jaká je jeho logika, samostatnost a důvěryhodnost v "obyčejných" zemských věcech, zda používá i rozvahu, shovívavost a vysokou sebekontrolu a sebevládu, zda se neprojevuje fanaticky, nadřazeně, neomylně, nakolik neosobně a uvážlivě sdělení prezentuje..., zda je schopen v plném jasu vědomí konfrontovat se s osobními

překážkami apod. Všimněme si, že ti, co mají různé mlhavé obrazy či sluchové vjemy odkudsi a vykládají různé smyšlenky o duchovních stavech, jsou ve věcech zemských (osobních, rodinných, společenských, politických) často nápadně zaostalí, nešikovní či popudliví. Samozřejmě tu záleží i na nás, nakolik jsme sami tyto vlastnosti schopni rozeznat, zařadit a ocenit.

- Pravá poznání vyšších skutečností jsou předávána skromně, střízlivě, bez příchuti senzačnosti. Vztah k duchovnímu zdroji pak není modlářsky servilní, halasně rozšiřovaný ani zvědavě kořistnický.

- Často neviditelný zdroj s deformovanou inteligencí jen nadbíhá lidským přáním a nalézá spojení u některých lidí skrze příbuznost s jejich povahovými slabostmi. Tito příjemci neplní vůči lidstvu svou morální povinnost vyvinout maximální úsilí k ověření si užitečnosti, objektivity a identity těchto informací.

- Ke spolehlivým přijetím je nutné být plně uzemněný, ukotvený v těle, pociťovat i při sděleních plně svou přítomnost a zároveň vědomě vnitřně splývat s vyšším partnerem. Vše se vnímá jak s trvalou průběžnou soudností a racionalitou, tak i emocionální složkou, která může být zalévána vlnami bytostné přítomnosti láskyplného duchovního partnera. Pak vnímáme duchovní skutečnost jako souběžnou s naší úrovní. Bez čistého srdce a osvojení si základního vědění o povaze vyšších světů a bytostí (které nám dává duchovní věda) je každý projev nespolehlivý.

- Kompetentní prostředník - příjemce, ač vynakládá určité úsilí k přijetí sdělení (spíše jen navodí v nitru potřebné klima), nechce vyrvat z duchovního světa víc, než kolik mu tento nabízí. Má schopnost okamžitě vědět, o co ve sdělení jde. Sdělení jsou pro něho jasná a použitelná, vycházejí z jemu známé reality. Je též schopen sdělení odívat do vlastního stylistického vyjádření. Integruje-li člověk toto vnímání vyšších úrovní přirozeně do běžného vědění, pak pochopí i ošidnost metod jako je automatické psaní, sdělování minulých inkarnací, anonymní channeling bez spolehlivého rozpoznání zdroje, mediumita a všechny další metody, kde si příjemce nemůže vnitřním postřehováním "ohmatat" kvalitu a úroveň zdroje. A to může teprve po dlouhodobé sebeočistné a sebetransformační práci, kdy zapracoval do svých struktur základní požadavky na čistotu a kdy přijal trvalou odpovědnost za sebe a za své zasahování do okolí.